

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 martie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, în cauza penală în privința inculpatului

Frunza Igor XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 14.08.2017 - 14.09.2017;
2. Instanța de apel: 24.10.2017 - 15.11.2017;
3. Instanța de recurs: 22.02.2018 - 28.03.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul central din 14 septembrie 2017, Frunza Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(1) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată fixată prin sentința Judecătoriei Orhei din 26 aprilie 2016, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea de la Frunza Igor în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 40269 lei.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că, prin rechizitoriu, inculpatului Frunza Igor i s-a incriminat că, la 24 martie 2017, ora 19.00, aflându-se pe malul lacului din or.Orhei, în apropierea str.Vasile Lupu și fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timpul unui conflict iscat spontan între dânsul și Josan Nicolae, având intenția de a-l omorî pe ultimul, i-a aplicat un șir de lovituri cu picioarele pe toată suprafața corpului și câteva lovituri cu o piatră în regiunea frontală a capului, acțiuni intenționate soldate cu traumă cranio-cerebrală și facială închisă, plagă confuză pe cap, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, cu revărsat sanguin în mușchiul temporal drept, fractură înfundată și fractură liniară a bolții și bazei craniului, hemoragii epidurale, subdurale și subarahnoidiene parțiale cu erupere în ventriculele cerebrale, fractura osului zigomatic drept și fractura maxilei pe partea dreaptă, plăgi contuze și echimoze pe față, excoriații pe față, gât și abdomen, care i-au provocat decesul lui Josan Nicolae.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul O.Corpaci în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia în partea încasării cheltuielilor judiciare,

rejudecarea cauzei în această parte, conform procedurii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă cererea acuzatorului de stat drept neîntemeiată, invocând că instanța eronat a dispus încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, având în vedere că în virtutea art.227 și 228 Cod de procedură penală acestea sunt trecute în contul statului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, apelul declarat de către avocatul O.Corpaci în numele inculpatului a fost admis, casată sentința integral, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, rejudecată cauza și pronunță o nouă hotărâre, prin care I.Frunza a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(1) Cod penal la 8 ani închisoare, în penitenciar de tip închis, iar în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată fixată prin sentința Judecătoriei Orhei din 26 aprilie 2016, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis. Cheltuielile judiciare au fost trecute în contul statului.

Examinând legalitatea hotărârii contestate, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a dat deplină eficiență prevederilor art.385 alin.(1) pct.1) și 2) Cod de procedură penală și nu a stabilit dacă a avut loc fapta imputată inculpatului și dacă această faptă a fost săvârșită de către inculpat.

Apreciind probele administrate și circumstanțele cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate este dovedită fără echivoc.

Astfel, instanța de apel, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Frunza Igor, la 24 martie 2017, ora 19.00, aflându-se pe malul lacului din or.Orhei, în apropierea str.Vasile Lupu și fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timpul unui conflict iscat spontan între dânsul și Josan Nicolae, având intenția de a-l omorî pe ultimul, i-a aplicat un șir de lovituri cu picioarele pe toată suprafața corpului și câteva lovituri cu o piatră în regiunea frontală a capului, acțiuni intenționate soldate cu traumă cranio-cerebrală și facială închisă, plagă confuză pe cap, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, cu revărsat sanguin în mușchiul temporal drept, fractură înfundată și fractură liniară a bolții și bazei craniului, hemoragii epidurale, subdurale și subarahnoidiene parțiale cu erupere în ventriculele cerebrale, fractura osului zigomatic drept și fractura maxilei pe partea dreaptă, plăgi contuze și echimoze pe față, excoriații pe față, gât și abdomen, care i-au provocat decesul lui Josan Nicolae.

Instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate se confirmă prin declarațiile succesului părții vătămate M.Josan, ale martorilor G.Potoțchi, I.Matanțev, O.Nițulenco, V.Nițulenco, A.Matanțeva, N.Protoșciuc și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare de la fața locului din 24.03.2017, de reținere din 24.03.2017, de examinare a obiectului – un hanorac, o pereche de pantaloni sport și o pereche de adidași din 25.03.2017; rapoartele de expertiză judiciară nr.89 din 22.06.2017, nr.98 din 27.06.2017, nr.132 din 04.05.2017; certificatul eliberat de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie nr.01-12/599 din 06.04.2017, privind concentrația de alcool etilic depistată în proba de sânge prelevată de la I.Frunza.

Consecvent, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de apel, având în vedere prevederile art.7, 61, 75-77 Cod penal, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, de persoana inculpatului, care și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, că circumstanțe care atenuază răspunderea penală nu au fost stabilite, iar ca circumstanță agravantă a fost reținută „săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică”, că anterior, prin sentința Judecătorei Orhei din 26.04.2016, a fost condamnat la 4 ani închisoare, cu suspendare condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 an, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, a considerat că lui I.Frunza urmează a-i fi aplicată pedeapsă penală sub formă de închisoare, cu adăugarea, în conformitate cu art.85 alin.(1) Cod penal, a părții neexecutate a pedepsei fixate prin sentința Judecătorei Orhei din 26.04.2016.

Cu referire la criticile apelantului privind ilegalitatea încasării cheltuielilor judiciare solicitate de procuror, instanța de apel a considerat că acestea sunt întemeiate, prima instanță eronat dispunând încasarea lor. Or, cheltuielile efectuate de către organul de urmărire penală au rezultat din activitatea de administrare a materialului probator necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, cheltuieli care sunt trecute în contul statului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea cheltuielilor judiciare, cu menținerea în această parte a sentinței, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța nu a ținut cont de prevederile art.227 și 229 Cod de procedură penală și incorect a soluționat chestiunea legată de cheltuielile judiciare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel eronat a respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, încălcând astfel prevederile art.227 și 229 Cod de procedură penală, sunt neîntemeiate.

Astfel, potrivit art.227 alin.(1) și (3) și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

La caz, recurentul nu a ținut cont că cheltuielile a căror recuperare o solicită sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului

necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama condamnatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui Frunza Igor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu